

Volümsüz Sirayet

— prens · 18 Ekim 2021

Çoktandır üstüme dökülmüş
Ölü toprağı/
Adım ne kimlerdenim
Kime karıştı bu ruhsalım
Söz ucuyla ilerlerken
Ve güzel yerlere
Nasipiyken
Duvara çarptı
Kalp odacıklarım
Seven yanlarım
Dürtülerim...

O türkü!
Ciğer yarasıydı
Yol ekseniydi
Saçlarıma düşen
Akların mecaliydi
Yara bulaştırdım
Yar soluklarına

Hiç açmamış güllerin nidasında
Solgun karanfiller kırmızıya hasretken
Sesimde sigara söndürdüm/
Tiz yanlarından dala düştü
Demeler...

Şimdi;
Bir sazın iç tellerinde
Yürek dolusu sevdâyım
Küsmüş bakır tellere
Tezene yarım kalan
Yanım...

Volümsüz sirayetlere
Adayım kendi iklimimden